

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 4.—
Pe 1/2 an c. 2.—
pentru
Romania și Strelnatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 III. —

Olteanul

FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

INSERTIUNI

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

Director: DR. IOAN ȘENCHEA.

Apare Dumineca.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Făgăraș, strada Csáky Nr. 3.

Reorganizarea despărțământului Făgăraș al Asociațiunii.

După o tângire de un an și mai bine, despărțământul Făgăraș a ajuns iarăși în făgașul său normal și natural. Cei chemați să vină. Svârcolirile pornite din patimi mari, dar suflete mici, au dispărut ca fumul suflat de un vânt recursor.

Avem nădejdea, că o nouă viață plină de muncă rodnică, va avânta acest despărțământ, — odinioară cel mai mare și unul dintre cele mai active, — la nimbul ce i să compete, și care să recere. Sunt multe, foarte multe de făcut. — Ogorul e întelenit.

O muncă febrilă și intențivă să așteaptă dela cei, cari și-au luat greaua sarcină a conducerii asupra lor. — O adevărată chemare trebuie să îndeplinească — o muncă neobosită, din desamorțire și de reînviere.

Fiecărui intelectual român — de ori-ce categorie ar fi, i să impune de-obligământul *natural* de a aduce jertfă de muncă și de avut pe altarul culturii naționale românești. Numai în cultura îmbibată de simțul național românesc este scăparea noastră, ca popor român.

Tot ce astăzi numai poate face școala sclăvită de legea șovinistă a lui Aponyi, trebuie să suplinească și îndeplinească, în cadrele statutelor, Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român.

Lățirea culturii, a luminei și învățături în toate straturile poporului nostru, cultivarea limbei, a cântecilor, a tradițiilor și obiceiurilor strămoșești, conservarea portului românesc, ridicarea morală a poporului, înaintarea lui economică, dezvoltarea simțului de mândrie și demnitate națională și o îndirjită dragoste și alipire față de limba și legea românească, sunt tot atâtea mari și nobile probleme, căroră trebuie să satisfacă un despărțământ al Asociațiunii, care este conștiu de chemarea sa și vrea să-și îndeplinească datoria. Nu distincție tre-

bue să fie conducerea unui despărțământ, pentru omul conștiincios, ci o nobilă chemare și o grea sarcină, pentru a cărei conștiință îndeplinire trebuie să jertfească o bună parte a activității sale publice.

Cu durere trebuie să constatăm însă că majoritatea covârșitoare a intelectualilor noștri, — avocații, funcționarii, preoții, învățătorii, negustorii etc. stau încă departe de Asociațiune, nu sunt pătrunși de *simțul de datorință națională românească*. Nu iau parte la nici o activitate culturală. Asociațiunea pentru foarte mulți pare că nici nu ar exista. Unii să cred scăpați cu plățirea taxei de membrii, — iar cei mulți, — cu deosebire preoți și învățători *nici măcar membrii nu sunt*, necum să mai dezvoalte și ceva activitate. Stări triste și rușinoase. Această indolență păcătoasă nu poate fi îndestul condamnată.

Ar fi timpul suprem, ca să se înceapă o mișcare de nouă organizare; o eră de redeșteptare, de realizare și de muncă emulantă, dela care nu'i e iertat nici unui intelectual român a să trage la o parte. Cu deosebire o frumoasă misiune li să impune avocaților noștri, — în număr destul de mare — de a lăți eumștiințele de drept și datorințe în sinul poporului, ca astfel să nu mai poată fi prada inconștiință și de batjocura ori cărui funcționăraș venetic.

Combaterea vițiilor, a obiceiurilor rele și a moravurilor stricacioase este datorința preoțimeii noastre, asemenea și propagarea credinței strămoșești. — Învățătorimea să-și concentreze activitatea extrașcolară în înaintarea scopului Asociațiunii, prin lățirea cunoștințelor economice și culturale.

Frățietatea, dragostea față de limba și cultura românească, unirea în cugete și simțiri, pregătirea și asigurarea unui viitor mai bun pentru de toți oropsitul nostru popor, — aces-

tea să fie imboldurile cari ne determină.

În fața acestora trebuie să dispară toate micile neajunsuri zilnice, și neînțelegeri vremelnice. Să ne concentrăm toate puterile în scopul sfânt al Asociațiunii. Să dăm dovezi la lume că azi nu să mai potrivește versul poetului: »Pe noi ne nimiciră a pizmei răutate și oarba neunire«

Prin muncă la progres!

In urma dimisionării unor membrii ai despărțământului — Comitetul central a esmis pe dl secretar O. Tăslăuanu, ca să organizeze de nou despărțământul Făgăraș al Asociațiunii.

Spre scopul acesta s'a convocat adunarea generală pe Sâmbăta trecută 14 Martie st. n. în Făgăraș. Adunarea a fost bine cercetată, cu deosebire de preoțime, — și a decurs în cea mai bună înțelegere, mulțămită conducerii plină de tact a d-lui Tăslăuanu. Singurul obiect al adunării a fost alegerea comitetului despărțământului.

După o consfătuire armonioasă la propunerea comisiei candidatoare s'au ales *cu unanimitate*, de director Nicolau Borzea, protopop în Făgăraș, iar în comitet ca membri dnii: Dr. I. Șenchea avocat, Nicolae Aron preot, Dr. Victor Pralea adv., și Traian Păcală învățător, secretar; Mateu Jiga, directorul băncii »Furnica«, cassar; Ioan Dejenariu prim contabil și de bibliotecar: Costi Toma cassar la Furnica.

Dl Tăslăuanu în o frumoasă vorbire salută noul comitet dorindu-i spor și rodnică activitate, iar dl protopop Nic. Borzea mulțumește cu cuvinte alese dlui comisar al comitetului central pentru buna conducere a adunării generale.

Cu acestea adunarea s'a încheiat.

Un participant.

În ajunul unor schimbări

Neliniștea generală produsă de »Kölnische Zeitung«, în legătură cu pregătirile războinice ale colosului dela Nord.

Viena, 19 Martie n.

(Dela corespondentul nostru).

Cine urmărește cu atențiune direcția și mersul mișcării panslaviste, observă fără îndoială o schimbare radicală a situațiunii generale externe. Aceasta schimbare ne pune în față cea mai enigmatică întrebare despre viitorul popoarelor în Europa de mijloc, la care încă nimenea nu cutează a da vre-un răspuns afirmativ.

Evoluția luptelor seculare a popoarelor, se pare că, tocmai acum în secolul luminei, când mai mult se luptă știința pentru pacea popoarelor, va avea să își atindă maximul forței sale, punându-ne față în față cu cel mai crunt războiu din istoria universală.

Zilele din urmă ziarul german »Kölnische Zeitung« aducea știrea că Rusia face mari pregătiri de războiu contra Germaniei. După acest ziar s'au grăbit toate marile ziare mondiale a înregistra știrea neliniștitoare și a o comenta în toate amănunțele ei, cu toate că Rusia făcea desmințiri categorice despre pretensele pregătiri.

Intr'adevăr neliniștea aceasta generală nu e nemotivată, pentru o apropiată ciocnire a slavismului cu germanismul după cum o afirmă aceasta toate acțiunile diplomatice a Rusiei pare a fi inevitabilă. Rusia ajutată de banii Franciei uneltirile șirete ale Angliei, se pregătește cu mare zor pe toată linia pentru apropiata ciocnire prin care plănuește înghenunchierea germanismului la picioarele marelui colos. La sfatul Franciei face înlesniri Polonilor Ruși, ba le dă și un vice-rege. Totasemenea Românilor Basarabeni li-se îngăduie limba română în biserici și altele, nu doar de dragul acestora, ci cu scopul bine fixat de ai atrage în apele sale de ai depărta de neamț și astfel al slăbi.

Nu mai puțin lucrează Muscalul și în Austro-Ungaria și România. Pretutindenea se folosește de toate mijloacele posibile pentru a da lovitură de moarte imperiului habsburgic. Agitația pravoslavnică, al cărei izvor este »Liga panslavistă« de sub conducerea cunoscutului agitator rus *Vladimir Bobinuskij*, nu cunoaște în calea sa margini.

În Austro-Ungaria se nasc procese senzaționale de agitație, se aruncă bombe se comit fel și fel de amenințări, iar foile rusești nu se sfiesc a afirma înaintea lumii, că ideea rusească trebuie să învingă, și popoarele slave scoase de sub tirania austriacă și ungurească.

În România de-asemenea. Sub marea diferitelor ocupațiuni spionii și agenți ruși desvoaltă cea mai frumoasă și mai neconturbată acțiune în folosul pravoslaviei; iar autoritățile române abia când să dea de urma câte unui Katarow sau Kirilow, atunci își deschid ochii și văd omenia muscălească.

În Bulgaria după cum e informat ziarul »Reichsport« rublele rusești în timpul din urmă au început iarăși din nou să-și recâștige terenul pierdut. Se lucră cu mare zor pe toată linia pentru a aduce Bulgaria iar în apele Rusiei. Au încercat în 1888 să detroneze pe Țarul Ferdinand, — cercară în toamna anului trecut și nu le-a succes. Acum cu bani, cu publi-

cații, cu toate mijloacele vor să reinvie în Bulgaria cunoscutul curent anti-austriac, a cărui cea dintâiu jertfă va fi însașă dinastia — și întrucât aceasta nu ar succede — va veni acțiunea Serbiei care o va forța la aceasta.

În Serbia și Munteregru se fac pașii necesari pentruca încurând să vedem unirea celor două țări sub un singur cap, abdicând Nichita în favorul lui Petru.

Cum vedem e o acțiune mare aceasta poate tot atât de mare ca și un războiu, care numai Rusia o poate întreprinde, pentrucă în ajutorul acestei acțiuni stau nu numai autoritățile rusești și societățile panslaviste ci chiar și guvernele țării.

Acum dacă stăm și judecăm puțin ce ne va aduce ziua de mâine, stăm pe loc, iar mintea nu ne ajută în deajuns la pătrunderea și ghicirea enigmaticei situații, ce va se vie. O luptă între slavism și germanism ar țări într'un războiu european o mulțime de neamuri a căror interese ar fi periclitare dela întâia tunătură de pușcă! O astfel de încercare pe cât e de grozavă și de probabilă, pe atât e de nesigură.

*

Vrând nevrând trebuie să credem că cele trei state, Germania, Austro-Ungaria și Rusia, cari stau pe picior de atac, nu vor să se arunce într'o încercare atât de periculoasă, căreia nu numai că i-ar cădea jertfă milioane de ființe omenești ci ar pricinui o sărăcie pe zeci de ani, a statelor amintite.

Dacă însă istoria va fi totuși nevoită să încresteze la răvașul său și acest războiu, atunci desigur situația generală va fi alta, iar prima jertfă se pare a fi chiar nefericita noastră Monarchie.

În Viena sa și pornit un curent nou, care e pentru războiu. Cei cari reprezintă acest curent spun că, țara e săracă, nu mai poate suporta sarcinile publice și în deosebi armata. Trebuie deci odată pentru totdeauna să se răfuiească cu Rusia, care îi cauzează situația aceasta penibilă.

Între astfel de împrejurări ce fac ungerii! Au ei măcar teamă că mâne poimâne vor răsuna din nou copitele cailor rusești pe pământul lui Arpad. — Nu! Cu regret constatăm că, ei încă nu au ajuns la maturitatea aceea de a cunoaște răul ce-i amenință. Ei trăesc din nădejdea că România nu poate întreprinde încă vre-o acțiune pentru dobândirea autonomiei fraților din Ardeal. Serbia deasemenea ar fi ținută în șah de Bulgaria, iar cu Rusia se vor răfui nemții! — Ferice de voi!

Să sperăm însă că se înșală poate amarnic! Evenimentele ce vor urma vor arăta necondiționat greșala irremediabilă ce au făcut-o zeci de ani fiind conduși de politica absurdă a imperialismului maghiar. Ideea de naționalitate s'a dovedit în războiul balcanic că e mai puternică ca orice arme ale unui stat sărac și așezat pe o bază nesigură și putredă.

Cercând să maghiarizeze un neam pe care nu l-a putut maghiariza 1000 de ani, azi când acesta are o cultură, o literatură, o viață economică și socială înfloritoare e mai mult decât absurditate, e curată mio-

pie politică în ochii guvernelor ungare, cari visează un imperiu cu 20 milioane de unguri — cari nu-s pe globul pământului — ci probabil pe Marte.

Pe ei i-au cutropit jidani, le-au luat bunuri, comerț industrie, administrație, știință, etc. iar acum încearcă să se cârpească de pe spatele altora! — A trecut însă baba cu colace, a trecut și vremurile când ungerii puteau spera la un imperiu maghiar, azi să se gândească că la picioare li-se sapă cea mai înfiorătoare prăpastie din partea muscalului!

A. Oprișca.

STATUTELE Societății tinerilor ortodoxi români din tractul protopresbiteral Făgăraș.

(Fine).

§. 16.

Nici unui membru nu-i e permis a înjură sau a grăi vorbe de hulă împotriva lui Dumnezeu, bisericii și lucrurilor sfinte.

§. 17.

Toți membrii societății sunt obligați a cerceta biserica regulat și a se mărturisi în păresimi. Cine nu să mărturisește să eschide pe anul acela din societate. Despre absenții va purta grijă Tata feciorilor, căruia vor avea a i-să înșinuă scuzele, dar încă în dimineața acelei Dumineci sau sârbători, înainte de serviciul divin. Să scuză cei bolnavi, cei ce din cauză că sunt servitori nu pot veni. Toate acestea au însă a fi înșinate la Tata feciorilor.

§. 18.

Nici unui membru nu-i este permis a umbla prin crășme sau a umbla beat făcând scandal public, cu atât mai puțin îi este permis din orice motiv a să bate sau a cauză ceartă.

Este interzis membrilor a jucă cărți, fie și numai din trecere de vreme.

§. 19.

A rade în biserică, a conturbă serviciul divin prin mișcări nătange, sau a-și purta ochii prin biserică fără a fi atent la serviciul divin să pedepsește. Orice purtare necuviincioasă în biserică cade sub pedeapsa circumscrisă în § 24.

§. 20.

Fiecare membru e obligat a luă parte la șezătorile literare, la petrecerile tinerimii de orice fel și a-și da concursul moral și material la astfel de ocaziuni și la învățarea cântărilor.

§. 21.

Nu este permis membrilor a colindă șezătorile după 9 ore, sau a hoinări pe stradă.

§. 22.

Fiecare membru este dator a contribui la sporirea bibliotecii parohiale, dându-și concursul material — și după putință a luă din aceea bibliotecă cărți de cetit.

§. 23.

Orice purtare necuviincioasă, orice transgresiune mai ușoară, ca ascultarea pe la ferești sau alte, să interzice.

§. 24.

Transgresiunile de sub §§-ii 14—18 să pedepsesc de fiecare caz cu 50 fil., iar cele de sub §§-ii 18—23 cu 20 fil.

§. 25.

Celce nu să va supune și cu toate că s'a făcut vinovat de cele circumscrise în §§-ii 14—23 nu voește a să supune amendei să fie tractat conform celor aflătoare sub §-ul 6 al acestor statute.

VI. Datorințele conducătorilor și comitetului.

§. 26.

Parochul ca președinte va avea, prin predici potrivite a îndruma tinerimea pe căi bune, a asista la întrunirile societății și a da indicațiile și explicațiile necesare în orice afacere.

§. 27.

Tatăl feciorilor să alege din trei în trei ani și are a fi totdeauna cu tinerimea. Are a supraveghea buna ordine și observarea din partea tinerimii a celor circumscrise în §§-ii 14—23. Despre orice transgresiune va avea a raporta parochului, care va predă casarului pedeapsa incursă. În fiecare Duminecă d. a. la 2 ore de tinerimii cărți din bibliotecă, poartă cu exactitate o consemnare a cărților precum și a distribuiri lor. Pentru cărțile pierdute el răspunde în cazul când poartă vina, când nu se va procura de acela care a pierdut-o. La 3 ani de la înființarea comitetului bibliotecă, care să va predă noului ales.

§. 28.

Judele va avea a conduce petrecerile tinerimii. Nu-i este permis însă a brusca pe nimeni să vor considera de egali cu toți membrii.

§. 29.

Cassarul și controlorul încasează taxele de înscriere, pedepsele în bani pentru transgresiuni și poartă jurnal despre acestea. Procură la statul parochului cărțile potrivite pentru bibliotecă și orice trebuință a societății ce aparține la cercul lui de activitate, are a o îndeplini.

În fiecare an când să face rațiociniul parochiei să cenzurează în comitetul parochial și despre averea societății.

§. 30.

Stegarul poartă orice insigniu al societății și pe acela are a-l griji și predă noului ales la timpul său.

§. 31.

Toți aceștia sunt răspunzători cu onoarea lor de sfințenia cu care au a-și purta sarcinile. Față de cassar, controlor, stegar, pristav, precum și jude și crâjmar sunt obligatoare cele norme în aceste statute. Transgresiunile făcute de ei încă să pedepsească în aceeași măsură ca la membrii ceialetăți.

§. 32.

Este de datorința acestora a-și împlini cu conștiințiozitate chemarea. În caz de neglijență vor fi destituiți și înlocuiți.

VII. Dispoziții generale.

§. 33.

Tinerimea, să adună în ședință numai la alegerea comitetului. În cazurile de divergențe între membrii, neascultare, nesupunere, etc., comitetul parochial are a hotărâ. Tot sub patronajul comitetului parochial e pusă și societatea.

§. 34.

Despre rezultat, despre starea averii, bibliotecii și numărul membrilor, parochul va face comitetului parochial și prin acesta sinodului parochial un raport amănunțit luat din ședința anuală de constituire a societății, pe baza raportului cassarului, controlorului și a celorlalți funcționari.

§. 35.

Banii societății nu să pot folosi spre alte scopuri streine, ci numai spre scopurile societății, dar și aci numai jumătate din taxele de înscri-

ere și pedepse. Cealaltă jumătate să va depune spre fructificare din caz în caz formând fondul societății, ale cărui interese încă să pot folosi spre scopurile societății, conform hotărârii adunării anuale a acesteia.

În caz de desființare, averea societății trece în proprietatea bisericii române ortodoxe din sat.

Din ședința conferinței preoțești a tractului Făgăraș, ținută în Sâmbăta super. apuseană la ruinele mănăstirii lui Brâncoveanu Constantin, la 18 Aprilie 1913.

Nicolae Borzea
protopresbiter.

Vincentiu Pop
notar. confer.

Nr. 11645 Bis. 1913.

Aprobat!

Sibiu, din ședința conzistoriului arhiepiscopesc, ca senat bisericesc, ținută la 1 Octombrie 1913.

Dr. Il. Pușcariu
vicariu arhiep.

Dr. George Proca
secretar.

Traiul săteanului.

Pe când astăzi fiecare breaslă să îmbunătățește zi pe zi, cu mijloace și procedee nouă, tocmai plugăria, meseria de bază a acestei țări aproape stă pe loc. Adeca noi sătenii facem plugăria așa pe cum am apucat dela bătrânii noștri.

Astăzi față cu cerințele că pământul se scumpește și divizază din ce în ce, nu ne mai este îngăduit să lucrăm după uzul trecutului. Astăzi să cere să sămănăm puțin și să recoltăm mult. Dar cum?

Cu toții cei de această breaslă știm că cea dintâi lucrare în plugărie este aratul. Și iarăși știm că nu-i bine să arăm pământul când încă nu s'a zvântat, pentru că brazdele se fac un fel de tăipoae, și nici când e prea uscat, căci es bolovani, cari împiedecă buna creștere a plantei. Dar nu ne dăm seamă că trebuie să arăm pământul cel puțin de două ori! Și aceasta

este cea dintâi greșală ce facem noi sătenii în plugărie!

În sat la noi, numai Gheorghe al Ioanei și-a arat ogorul de cu toamnă. Și pe când el ara, Vasile a Catrinei, ce are ogor în hat cu el, îl dojenea zicându-i: „Să vede că n'ai altă treabă nene Gheorghe, de năcăjești cei bouleni degeaba? Când vrea Dumnezeu să face din belșug, chiar numai gârind locul? Dar Gheorghe și-a cătat de treabă, și primăvara când pământul era bine zvântat, ia dat a două arătură. Se ara așa de bine și pământul era așa de mărunț și jilav, că-ți făcea plăcere să privești brazdele. Pormbul sămănat a eșit în câteva zile și era încă de mic, gros și plin de viața, nu ca în ogorul lui a Catrinei, subțire și pipernicit! Și cum Gheorghe a Ioanei a făcut și celelalte lucrări cu interes și la timp, la cules a adunat de pe aceeași întindere, îndoit ca Vasile a Catrinei. Și iată care sunt foloasele arături de cu toamnă:

Pământul arat de cu toamnă fiind înfoiet, sugă ca un burete apa ploilor și a zăpezei și în acelaș timp o ține cu mai multă putere, dând-o plantelor la vreme de secetă în timpul primăverii. Pământul arat de cu toamnă, înghețând peste iarnă, se preface primărara în pulbere sau praf, așa că plantele își pot întinde mai cu înlesnire rădăcinile și sug mai multă hrană trebuitoare lor.

Pământul arat de cu toamnă se îngrașă căci se îngroapă în el rămășiți de plante, care putrezesc peste iarnă.

Pământul arat de cu toamnă, devenind mai mărunț, lasă, să fie străbătut cu înlesnire de diferite gazuri, de pe care plantele ca și omul au mare nevoie în creșterea lor.

I. Melinte.

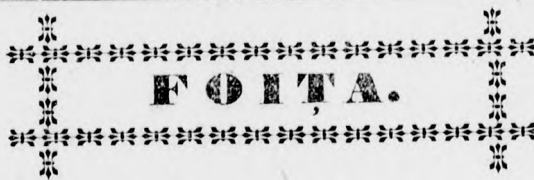
avea o fată mândră și sprintenă, căreia-i zicea Dochia.

Dochia, fata împăratului celui vestit, era așa de frumoasă, și așa de departe merse vestea despre dânsa, în cât nu rămăsese fiu de craiu să nu fi venit în peșit la ea. Dar, orică nu-i venise fetei vremea de mămăritat, orică nici unul dintre fii craide pe pământ nu era partea ei, Dochia nici nu se uita la dânsii, și toți s'au întors, dela poarta curților împărătești, tot fără păreche precum au fost venit.

Unul din craii vecini, poate numai din pricină că Dochia se ținea așa de mândră, a cătat pricina împăratului celui vestit, și s'a pornit cu oastea împotriva lui.

Și-a scos și împăratul nostru oastea la hotar; s'au încăerat oștile împărătești, și s'au luptat o zi, o săptămână, o lună, poate un an întreg, ori mai mulți ani de-a rândul — cine ar putea spune cât! — și la urmă oastea împăratului acestuia a fost înfrântă, și însuși împăratul a căzut în mână dușmanului.

Împăratul cel învingător s'a bucurat și nu prea, când a văzut înghenunchiat pe un craiu așa de vestit, dar bucuria lui nu a-

Baba Dochia.

Pretutindenii la români este cunoscută ziua de 1 Martie cu numele de *Baba Dochia*, și cele două-sprezece zile dela începutul acestei luni, sub numele de *zilele Babei*. Prin Basarabia, și prin unele părți din Muntenia, *Baba Dochia* se mai numește și *Baba Marta*, iar zilele babei, prin unele locuri sunt numai în număr de nouă în loc de douăsprezece.

Despre *Baba Dochia* se povestesc mai multe legende, care se aseamănă între ele și s'ar putea spune că i una singură cu mai multe variante.

Iată de pildă, cam ce se povestește:

Se zice că în vremile vechi, pe când anume, nu se știe, pentru că nimeni de pe atunci nu mai este în viață ca să ne spue, se zice că ar fi fost un împărat mare și puternic, vestit pe toată fața pământului, care

NOUTAȚI.

— **Procesul nostru.** Procurorul de la tribunalul din Brașov, precum am scris deja, a ridicat acuza contra foaiei noastre pentru articolul publicat în Nr. 42 din anul trecut sub titlul: „Cum au decurs alegerile în comitatul Făgărașului”. Pertractarea procesului a avut loc Vineri în 20 Martie st. n. la tribunalul din Brașov. Apărător a fost dl Dr. Traian Pop, avocat, fiu al Țării Oltului. După citirea articolului incriminat în traducere maghiară procurorul a susținut, acuza, dânduși toată silința să dovedească acuza indicată pentru politică nepermisă.

Acuzatul, redactorul declară că nu se simte vinovat, deoarece articolul incriminat conține numai înșirarea faptelor întâmplare și a abuzurilor săvârșite la alegerile municipale din toamna trecută în comitatul (județul) Făgărașului. Dl Dr. Traian Pop, în o vorbire puternică și bine argumentată, dovedește cu legea și cu cuprinsul articolului incriminat, că articolul conține numai o înregistrare a faptelor și o critică îndreptățită, deci nu poate fi vorba de delict politic. Cere absolvirea acuzatului.

Tribunalul, după o lungă consultare aduce sentința, prin care redactorului Const. Popp, este declarat de vinovat și condamnat la o pedeapsă de 150 cor. și la suportarea tuturor cheltuielilor.

Atât apărătorul cât și procurorul au insinuat recurs (apel) contra sentinței.

— **Regele Carol ca ofițer al armatei spaniole.** Ministrul Spaniei la București a înmănat regelui Carol o scrisoare dela regele Spaniei, în care acesta îi face cunoscut celui dintâiu, că la numit comandat al regimentului 2 de geniu. Maiestatea Sa Regele Carol a primit bucuros această onoare, care arată cât de mult este cinstit capul țării românești.

— **Promovație.** Ni se scrie din Sharon Pa, N. America, că Domnul Romulus G. Vasu, din Țara Oltului, (Arpașul infe-

vea margini, când se gândea că și Dochia cea frumoasă și isteasă, a lui va fi de acuma.

Dar nici bucuria lui nu a ținut mult că Dochia, prinând de veste ce s'a întâmplat și ce gânduri are învingătorul, ca să nu cadă în mâinile lui, a pus pe dansa douăsprezece cojoace, și-a amănat furca'n brâu, ca să n'o cunoască, a pornit-o la munte.

După ce a mers ea, cât va fi mers, a început vremea a se încălzi, și ea a-și arunca, în fiecare zi, câte un cojoc până ce le-a arncat pe toate; și când a ajuns pe vârful muntelui nu mai avea nici un cojoc pe dansa.

Dar se vede că și pe atunci vremea era nestatornică, precum sunt oamenii de astăzi, că de odată, așa din bun senin, s'a stârnit o furtună strajnică și apoi s'a pus pe ploaie și pe nins, și iar ploaie, și iar nins, de nu mai înțelegeai ce se petrece; dar mai rău era frigul, asprimea care o zgriburia pe sărăcuța de Dochie, și-i îngheța și inima într'ansa.

Ce să facă? Incotro s'o apuce, ca să scape! Ori încotro se uita, vedea numai ploaie, numai ninsoare, numai prăpastii și prăpădenie.

rior) fiul dlui Gedeon Vasu, notar pens., în 10 Decembrie 1913 a făcut censura de notar public cu deplin succes în statul Pennsylvania din N. America, și și-au primit diploma de atare. Din partea noastră îi dorim compatriotului nostru un viitor încoronat cu succese, demn de stăruință, spre bucuria părinților de acasă.

— **Nobilitare.** Maestatea Sa Regele a conferit seniorului șef al firmei de curte cesare și regești de comerț de semințe Edmund Mauthner, și erezilor săi legali titlul de nobil ungar, liber de taxă, cu predicatul de „lánoshegyi”.

Aceasta distincție este cu atât mai văditos un semn al bunei prețurii al grației regești, cu cât el concade cu jubileul de patruzeci de ani de existență al renumitei firme ce acum a fost nobilitată, firmă ce a fost înființată în anul 1874 cu mijloace modeste și s'a înălțat până la înămnătatea ei de azi.

Aceasta distincție nu va produce numai în cercurile comerciale, ci și mult mai departe în cercurile economice, o multime viuă.

— **O întâmplare fără păreche la Paris.** Luni seara în 16 Martie s'a petrecut în Paris o întâmplare și rară și îngrozitoare. Soția ministrului de finanțe (peste visteria, averea țării) Caillaux, a mers în redacția marelui ziar „Figaro” și a ucis pe întâiul redactor al ziarului, pe Gaston Calmette, cu cinci gloanțe, pentru că acesta ataca de o vreme încoace pe soțul ei, pe ministrul, nu numai ca politic, ci și ca om primvat, în viața și cinstea sa familiară.

Directorul Calmette a fost imediat transportat în spital, iar dna Caillaux s'a lăsat prinsă și dusă la poliție și arestată...

În decursul nopții Calmette a încetat din viață. Ministrul Caillaux și-a dat dimisia.

— **Moarte și sinucidere — într-o familie.** Soția dlui Szöcs, Iosefine Szöcs după un morb îndelungat în 9 l. c. în etate de 22 de ani a încetat din viață. La înmormântarea reposatei a venit dela Pre-

Și atunci a început a cârți, în gândul ei, împotriva lui Dumnezeu; și bunul Dumnezeu s'a supărat, și a deschis porțile cerului și a slobozit toate vânturile cele nebunatică, care douăsprezece zile și douăsprezece nopți întregi s'au fugărit prin lume, și a tulburat toată firea, iar pe Dochia drept pedeapsă o prefăcu Dumnezeu în stâncă de piatră, împreună cu oile ei, și stânci sunt până în ziua de astăzi, și Dochia și oile.

Și de atunci români pomenesc ziua întâia a lunei lui Martie, cu numele Dochiei, întru amintirea ei, și cele douăsprezece zile, dela începutul acestei luni, sunt zilele Dochiei.

Dar oricine se poate întreba, cu drept cuvânt: dacă a fost Dochia o fată așa de tânără și frumoasă, pentru-ce zilele acestea ale ei se numesc zilele Babei, că doar ea numai babă nu a fost.

Iutrebarea își are cu adevărat, rostul ei; dar iată că legenda aceasta mai cuvântează și astfel:

A fost odată, cine știe câtă vreme a mai trecut de atunci, a fost o babă îndrăcită, precum sunt toate babele dela mătușa Eva încoace.

Și baba asta, numită Dochia, avea o noră frumoasă ca luceafărul, harnică ca al-

dal și un frate al ei Husti Mozeș în etate de 18 ani care era în serviciu la vamă ca finanț, cerându-și pe 2 zile concediu. El nu a plecat nici după 2 zile de întârziere fără Vineri seara la 6 ore, a plecat în ci-miter, la mormântul surorii lui care numai de 2 zile era înmormântată punându-se pe mormânt sau împușcat în inimă. La auzul împușcături păzitorul cimiterului s'a dus la fața locului aflându-l mort. Imediat a încunoștiințat poliția, care a eșit la fața locului, după aceea cadavrul mort a fost dus la casa părintească, de unde Duminecă a fost înmormântat, cu mare pompă, la care a luat parte mulți tineri și fete din loc. Tânărul a fost mai înainte cu 2 ani ucenic la măestrul măsar Péterfy, unde natura lui nu se putu deda cu obiceiurile serviciului, și din cauza aceea a fost silit a repăși.

— **Intimător de poștă ca hoț.** Ni se scrie din Lissa că mai mulți locuitori s'a adresat către notariul din loc, cu jalbă că epistolele sosite din America dela rude-nii, cari epistole conțin bani și alte obiecte prețioase, le primesc desfăcute sau sunt lipite cu miez de pâine și așa le intimizează Son Son intimătorul poștei. În epistole de acestea însemnate cam de regulă erau bani mai puțini americani ca și cum s'a scria în epistolă pe către cei trimițatori, sau dacă trimiteau alte lucruri prețioasă, acelea de regulă lipseau din epistolă. Gendarmeria din Breaza a fost încunoștiințată din partea notariului pe baza aratării a început cercetarea, după care s'a dovedit că Son Son intimătorul comunal, permanent le desfăcute epistolele și el lua afară banii s'au obiectele prețioase din epistole. Aceasta și el a recunoscut-o când gendarmeria a făcut percheziție la casa lui de bună voie a arătat și a dat înainte 5 părechi cercei de aur, 1 potret pe care el, desfăcând epistolele leau luat afară. Pe baza aceasta 9 locuitori au pornit procese contra lui la judecătoria din loc asupra furtului și vătămării secretelor de epistole. Procuratura judiciară l-au pus sub acuză și a pornit contra lui proces.

bina, blândă și bună, că de-ai fi avut o rate-ai fi tămăduit, numai dacă te-ai fi atins de hainele ei.

Dar baba — nu de geaba îi zicea lumea: talpa iadului — o canonea pe norăsa, o pune la muncile cele mai grele, și măcar că îndeplinea toate slujbele, nu scăpa de ocară niciodată, ba de multe ori se făcea ghem sub pumnii babei, care cădeau ca grindină, peste capul și peste trupul nurorei.

Ce să mai scornească baba, ca să amărească viața bieteii nurorei?

În ziua de întâi Martie, când era mai frig afară, și se zbuciuma vântul mai amar-nic, și ninge, și ploa, numai ce o cheamă afurisita de babă, și îi poruncește să se ducă la pădure cu oile, și când s'o întoarce să aibă un caer tors și să-i aducă și o cofiță de fragi.

Cine-a mai auzit una ca asta: la una Martie fragi din pădure, când ninge și frigul te zgriburește pe cuptor!

Și a plecat nora la pădure, cu furca'n brâu, în mână cu cofița, mânăndu-și oilele care abia puteau răzbate prin vijelie.

Și pe când plângea ea mai jalnic, de-i sălta cămeșiua pe trup, iată se coboară un înger din cer, și-o întreabă de ce se sbuciumă atâta?

— **Revărsarea apelor.** În urma topirii zăpezii și a ploilor neconținute, atât Murășul cât și Tisa părăsind-și matca, au inundat orașele și satele situate în apropierea lor. Din Deva se anunță, că o parte a orașului se află sub apă, iar clădirile amenință cu prăbușire. Pustiirile și pagubele sunt foarte mari. Drumuri stricate, poduri duse de ape, sămănături nimicite și sărăcia din anii din urmă umplu de groază și desperare pe bieții economi, cari neavând încetru, iau drumul pribegiei...

— **Premiu pentru prinderea atentatorilor dela Dobrițin.** Din Dobrițin s'a anunțat: Ministrul de interne a emis suma de 30.000 coroane ca premiu pentru aceia cari vor prinde pe atentatorii dela Dobrițin. Autoritățile au fost înștiințate prin o circulară de căpitanul de poliție din Dobrițin Rostás, că acelora, cari vor conduce poliția pe urmele atentatorilor Catarow și Kirilow li-se va da premiul de câte 15 mii coroane.

— **Vagon în flacări.** Intre orașele Szarvas și Oroshaza, nușe știe din ce pricină, s'a aprins un vagon de clasa a doua. Călătorii înspăimântați au tras signalul de primăjdie, trenul s'a oprit și vagonul a fost îngrabă descățat de celelalte.

— **Iscusința orbilor.** Cu toate că D-ra Chaterine L. Grady din Washington D. C. este oarbă și nu vede nici decât, dânsa este o cântăreață renumită de Pian, și orice cântec auzit odată sau cel mult de două ori îl poate repeta cu acurateță uimitoare. D-ra Grady, afară de aceasta însușire lucrează la mașina de scris ca cea mai bună stenografă și este în stare că după o dictare, să țină minte cuprinsul a mai multor scrisori.

Acum de câteva săptămâni s'a ocupat cu învățarea culesului la mașina Linotype, și cu toate că a făcut numai o practică de două săptămâni, astăzi este în stare săculeagă cu aceași iuțieală ca un lucrător de mână mijlocie.

Dânsa acum este funcționară la Institutul național al orbilor și Duminecile și în orele libere de seară dă lecții de pian.

— **Un Vultur mare rănește pe un om.** S. J. McDonald, un funcționar al căilor ferate Pennsylvania, s'a aflat în spital din pricină că a voit să prindă un Vultur care s'a lăsat de pe acoperișul stațiunii pe școțul unei fereste la oficiul unde lucra.

McDonald a deschis fereastra și a apucat vulturul de un picior, încercând să-l tragă înlăuntru, dar acesta în câteva clipe l'a sgarat cu picioru liber și cu ciocul lui ascuțit, pe mâni și pe obraz, așa de tare că a fost silit să-i dea drumul.

Din rănilor lui curgeau șiroaie de sînge și puțin a lipsit ca să nu piardă și un ochiu. A fost într'o stare atât de critică că a trebuit să-l ducă cu ambulanta la spital. — Nu vă jucați cu Vulturii.

— **Dramă sguduitoare.** La Tripolis s'a petrecut o dramă extrem de sângeroasă în următoarele împrejurări:

Comerciantul Berri-Kahn, aflând că soția sa întreține relații de dragoste cu un amic al său, a căutat să se răzbune. În acest scop a dat un banchet la care a invitat toate rudeniile soției în număr de nouă. Berri-Kahn a pus narcotic în mâncare și peste puțin timp toți invitații au adormit. Comerciantul a luat atunci un cuțit și a omorât pe toate rudele soției și pe proprii săi copii.

După aceasta a legat pe soția adultă de un scaun, apoi s'a dus la locuința amantului și omorându-l i-a tăiat capul și l'a adus acasă pentru al arăta soției necredincioase. Sângerul soț nu s'a mulțumit numai cu atât; a căutat să pună capăt vieții soției sale. Cu un cuțit i-a tăiat mâinile, picioarele, nasul și urechile. Soția a murit în chinurile cele mai îngrozitoare. Soțul înșelat răsunându-se astfel, s'a spânzurat.

— **Fiară sălbatică în trafic.** O șoadă întâmplare s'a petrecut în orașul Brussels (capitala Belgiei) și care putea avea urmări îngrozitoare. Era aci o menagerie cu animale sălbatice închise în cuști de fer. La ora numită servitorii au dat fiecărui animal porția de carne, dar, se vede treaba au uitat deschisă ușa dela cușca tigruului și acesta iute sare afară și o ia raita prin oraș

producând o spaimă și o învălmășală în publicul, care-și perdu-se capul la vederea înfricoșatului animal, că în loc să se gândească la prinderea dihaniei, fiecare căuta să scape mai iute din ochii lui. Acesta, după o preumblare frumoasă făcută în aer curat a intrat într'o mică boltă de țigări, unde a răsturnat o cutie, făcând numai trabucuri pe jos. Femeia vânzătoare s'a încuiat în altă casă de frica mușterului nepoftit. În sfârșit cu mare trudă a fost prins de servitori și pus în lanțuri a fost dus înapoi în căsuța-i de zăbrele.

— **Cine merge la Budapesta.** Cine are orice afacere în Budapesta să-i scrie dlui L. Olariu, funcționar în ministeriu. D-sa a deschis în Budapesta un birou de informații pentru Românii din provincie ca să-i scape din mâinile agenților jipuitori.

Cine vrea să-și cumpere motoare bune ori vre-o moară, ori alte mașini să-i ceară sfatul d-lui Olariu. Cine are ceva de vânzare, cine are lipsă de un împrumut ieftin, cine are orice altă afacere în Budapesta, să-i scrie dlui Olariu, căci va fi îndreptat spre bine și va primi deslușiri corecte.

La dorință trimite gratuit planuri de mori, cataloage de motoare și alte mașini, Adresa: L. Olariu, Budapesta, II., Margitkört 11. (7)

ECONOMIE.

Zeama de struguri ca hrană și leac.

de d-rul Bender (München).

»Fraofreter Zeitung« serie după »Medizinische Wochenschrift« din Berlin următoarele:

Lupta împotriva băuturilor îmbătătoare și mai ales dorința de a le înlocui, a făcut să se caute mijloace de a căpăta mustul nefermentat (nedospit). D-rul Müller face acest lucru încălzindu-l până la 95 gr. C. Astfel pier germenii fermentului și totodată

— **Incidentă peste măsură,** pleacă baba însăși la pădure, săculeagă fragi. Dacă a găsit noră-sa, o toantă ca ea, să nu găsească o femeie vrednică și în toată firea, ca dânsa?

Dar era un puiu de frig, și o ploaie ca acelea, de te pătrunde până la oase.

Baba se îmbracă numai cu două-sprece cojoace, ca să nu degere, și o pornește. Până în seară cojocul cel de deasupra se umpluse de apă și trăgea cât o peatră de moară, și nemi putând să-l târăie după dânsa, baba l-a aruncat.

A două zi a aruncat al doilea cojoc, și apoi pe al treilea, și tot așa înainte, până ce, în a douăsprezecea zi, a rămas numai în cămașă.

Și atunci Dumnezeu pentru că i s'a împotrivit baba, și voia cu orice preț săculeagă fragi în luna lui Martie, a prefăcut-o în stâncă de piatră, pe ea și pe oile ei, și stâncă sunt până în ziua pe astăzi.

Și de atunci, se numesc zilele babei cele 12 zile dela începutul lunei Martie.

Prin unele locuri se crede că baba a îmbrăcat numai nouă cojoace, și de aceea în zilele babei sunt în număr de nouă.

Se mai crede că afară de cele două-

— **Incidentă peste măsură,** pleacă baba însăși la pădure, săculeagă fragi. Dacă a găsit noră-sa, o toantă ca ea, să nu găsească o femeie vrednică și în toată firea, ca dânsa?

Dar era un puiu de frig, și o ploaie ca acelea, de te pătrunde până la oase.

Baba se îmbracă numai cu două-sprece cojoace, ca să nu degere, și o pornește.

Până în seară cojocul cel de deasupra se umpluse de apă și trăgea cât o peatră de moară, și nemi putând să-l târăie după dânsa, baba l-a aruncat.

A două zi a aruncat al doilea cojoc, și apoi pe al treilea, și tot așa înainte, până ce, în a douăsprezecea zi, a rămas numai în cămașă.

Și atunci Dumnezeu pentru că i s'a împotrivit baba, și voia cu orice preț săculeagă fragi în luna lui Martie, a prefăcut-o în stâncă de piatră, pe ea și pe oile ei, și stâncă sunt până în ziua pe astăzi.

Și de atunci, se numesc zilele babei cele 12 zile dela începutul lunei Martie.

Prin unele locuri se crede că baba a îmbrăcat numai nouă cojoace, și de aceea în zilele babei sunt în număr de nouă.

Se mai crede că afară de cele două-

sprezece zile furtunice ale Babei Dochiei mai sunt zile împrumutate sau împrumutări în care vremea nu-i statornică. Așa ziua a treisprezecea din Martie, sau cea întâi zi împrumutată, este a *sturzului*; pe urmă vine a *mierlei* apoi a *cocostârcului a ciocârliei, a cucului, a rândunelelor, și altele.* Cea din urmă zi împrumutată este *ziua mieilor* numită încă omătul s'au țurțurii.

Ziua de întâi Martie, Dochia, se mai numește și cap de primăvară, după credința că din această zi începe și vremea primăverii, precum se numește și Dragobete sau Dragobete cap de primăvară.

— Intre ai noștri este obiceiul că în ziua de Dochia să se pue mărtișor la gât, pentru ca să aibă noroc, și să fie sănătoși în cursul anului, și curați ca argintul din care a făcut mărtișorul.

Unii poartă mărtișorul numai 12 zile, și apoi îi anină în ramura unui pom. Alții îl poartă până când înfloresc porumbelul sau păducelul; alții până ce sosesc berzele, iar unii îl scot abia la 1 Maiu, când, după ce beau pelin pe iarbă verde îl aruncă pe un pom tânăr.

(Albina).

Artur Gorovei.

se desparte albumina, fără de care cei dintâi nu se pot dezvolta.

După ce s'a strecurat și despărțit zeama de drojdii, o punem în sticle astupăm bine și le încălzim până la 65 de gr. C. (pasteurizate).

Se păstrează zahărul dar se perde aroma (buchetul) cea atât de prețioasă. Ba prin încălzire se arată gustul de tamarină, foarte plăcut multora. Alt curs e că din pricina operațiilor cerute, prețul mărfii se ridică grozav, căci mustul abia de cântărește a treia parte de împachetare.

Din pricina acestor neajunsuri și pentru însemnătatea ce are acest must pentru propășirea mișcării antialcoolice, și fiindcă întrebuințarea strugurilor este chestie mare de tot pentru Italia, profesorul Monti a căutat un leac acestor lipsuri. Societate cooperativă de producție viticolă trentini din trecut, care are ca membri 2000 de podgoreni, i-a pus la îndemână ajutorul prețios și el a reușit să dezlege chestia în folosul podgarenilor și al antialcoolicilor. Dar a mai ieșit și ceva însemnat pentru vindecarea bolilor.

Monti recește tare mustul nefermentat și prin aceasta el se împarte în ghiață și într-o zeamă de trei-patru ori mai groasă decât cea obișnuită. Această zeamă groasă pentru a o face mai gustoasă, o amestecă împreună cu puțină apă stoarsă din țesocină, și cuprinzând acid tartic și acid tanic. Societatea mi-a dat să gust două din acestea musturi. Eu și alții le-am găsit foarte bune. Pelângă alte însușiri bune, au și pe acele că nu sunt numai dulci, dar și acrișoare și

n'au uici urmă de gust de tamarindori de coji de mere uscate. Oricum și zeama aceasta trebuie pusă în sticle și păstrate. Subt un volum mult mai mic are toate părțile trebuitoare din struguri. Cine vrea s'o bea ca leac o poate amesteca și cu apă.

Decă zeama aceasta o îngroșăm la căldură slabă nu-și pierde gustul și se poate mânca pe pâine, ca un magiun. Un kilo cuprinde materiale folositoare din șase kilograme de struguri. Concentrată se poate trimite fără grijă, căci nu se strică la aer.

O putem tăia și cu apă spre a potoli setea; o parte la trei de apă.

Această zeamă concentrată, are însușirea de-a topi cazenia, sibrina, albumina, și se întrebuințează la revent gențiană, ipcea ste., ca și alcoolul.

Soluția de carne, de pește, ouă și lapte în această zeamă este limpede și se păstrează destulă vreme. Prin încălzire nu se despart cele topite. Sunt bune pentru oameni slabi, căci cuprind albuminoase topite, deci pe jumătate mistuite. Gustul e foarte plăcut și cred că nu cășunează desgust, chiar după întrebuințarea mai îndelungată.

Zeama aceasta de struguri, având însușirea de-a topi medicamentele înlocuște alcoolismul.

POEZII DIN POPOR.

Adunate de Valeriu Crișian.

Sus sus sus pe-un vârf de nuc
Cânt'un pușor de cuc,
Nu știu unde să apuc
La mândruța să mă duc.
Că eu știu când cucul vine

Nicolae: Mulțam, mulțam bade Ion, (șede). Da d'voastră ce mai faceți?

George: Da ia, mai povestim: că ce am mai lucrat azi, și ce să lucrăm mâne... și una și alta.

Ion: Da tu Nicolae ce-ai mai lucrat astăzi?

Nicolae: Da nimica toată, decât numai că am fost până la vie și îndărăpt.

Ion: Da ce ai lucrat la vie?

Nicolae: da am săpat puțin, că să coc struguri și via ni-e foarte slabă, că a umplut-o burniende.

George: Nu te-ai întâlnit pe la vie cu Florea lui Nicolae?

Nicolae: Nu, chiar și eu am ceva lucru cu el, adecă sunt îndatorat cu câteva parale, pentru-că m'a învățat să cânt și chiar voiam să i-le dau... (Elenuța intră).

Elenuța: Bună seara! (dă mâna cu ei).

George și Nicolae: Bună seara Elenuța!

Ion: Da pe unde ai umblat draga tatei de-ai întârziat așa mult?

Elenuța: (Trage cu ochiul). Da pe nicăiri, decât am umplut sacii cu grâu și m'am dus cu mama la moară cu carăle.

Ion: O draga tatei, că ce isteată ești.

George: Da ce mai taci Elenuța cât e ziuca de mare?

Vin și nopțile senine.
Pădurile înfrunzesc
Și cei dragi să întâlnesc.

Ai de grije cucule,
Că te-or prinde fetele
Și ți-or smulge penele,
Le-or duce 'n cântălarie
C'acolo-i badea și scrie,
Scrie tare mărunțel
Pe o frunză de sângerel,
Să mă duc până la el
Și scrie o slovă neagră
Să mă duc că i-am fost dragă!

Am avut și eu un bine
Și mi-l'a mâncat un căne.
Tună Doamne ce-i tuna
Tună Doamne într'un răș
Și 'n roatele din ghezăș,
Că amar l'a n'străinat
Pe badea din al meu sat

Grădina cu nalbă dalbă
Vino bade și mă 'ntreabă,
De ce 's tristă și-așa slabă?
Da eu slabă cum n'oi fi
Că beau apă din părau,
Și mă usc de dorul tău.

CĂRȚI, FOI și REVISTE.

A apărut: *Despre conjurația lui Catilina* de C. Salustius. Caius Crispus Salustius, plebeu din Amiterna, a ocupat demnități înalte în statul roman și a ajuns unul din cei mai mari scriitori ai Romanilor. Numele său — între alte opere — este legat și de lucrarea a cărei traducere în românește formează numărul 890 din »Biblioteca pentru toți«, — *Despre Conjurația lui Catilina*. E una din lucrările cele mai de seamă ale lui Sallustius această lucrare, în care vedem descrierea amănunțită a unei răzvrățiri, care se plămădește la Roma, izbucnește și e înăbușită, — răzvrățire al cărei erou e vestitul Catilina.

Lucrarea e de mare însemnătate, și ca fond, și ca formă, — și din punct de vedere istoric, și literar. Amănuntele și datele, cu desăvârșire precise, pot forma un prețios material informativ. Stilul, grav și

Elenuța: Dapoi ia, mai cos puțin, mă mai gândesc la câte-o cântare, că cum aş cânta-o și ia... așa...

Nicolae: Da ști să cânti Elenuța?

Elenuța: Chiar așa bine nu, fără așa ceva mai puțin.

Nicolae: Da, și-vei să cânti după mine?

Elenuța: Cum, după D-ta?

Nicolae: Da, așa că eu voi cânta și apoi D-ta vei zice după mine, și vei vedea numai ce frumos va merge.

George: Da, da Elenuța, foarte frumos merge dacă cântă doi, mai ales când cântă o fată și un fecior, glas gros și glas tenor, ori dealcum ce-o zice badea Ion?

Ion: Dapoi George și eu aceea aş voi să cânte una, că și mie îmi place tare să ascult.

George: Da eu bade Ion, amândoi zic să cânte!

Ion: Ia, ia înțeleg.

Elenuța: Vino dară să cântăm, că-ți ajut și eu.

Ion și George: S'auzim, s'auzim, (bat în palmi).

Nicolae: Apoi să cântăm dară. (cântă)

Mândră din ce mai lăsat.

Multe rele mau mâncat. (pauză).

Nicolae: Ști ce Elenuța?

Elenuța: Știu.

(Va urma).

Fata cu 5 pețitori și servitorul.

Piesă teatrală-dramatică populară în 3 acte.

(6) (Urmare)

George: Bună seara oameni buni!

Ion: Să dea Dumnezeu bună seara George, treci și șezi la noi!

George: Mulțam bade Ion, că azi am tot șezut mai mult, da ce mai poveștiți laolaltă?

Ion: Da, ia povestim de ale noastre, că unde să mergă mâne la lucru și ce să lucreze și ia...

Petru: Da eu mă duc, bade Ion dimineață dau de mâncare la vite și apoi plec la arat.

Ion: Dute, dute, ș'apoi dimineață te du la arat la pământul dintre văi.

Petru: Bine, bine, bade Ion. (iese).

George: Da Elenuța pe unde e bade Ion?

Ion: Da, ia, mai lucră câte ceva pe afară ia trebuie c'o veni acuma îndată în-lăuntru (Nicolae intră).

SCENA II.

(Cei de sus Nicolae, și Elenuța).

Nicolae: Bună seara să dea D-zeu!

Ion: Să dea D-zeu bună seara Nicolae, (dă mâna cu el), treci și șezi la noi.

Balsamul apotecarului A. Thierry

Allein echter Balsam
aus der Schützengal Apotheke des
A. Thierry in Pregrada
bei Rohitsch-Sauerbrunn.

este neîntrecut în efect la boalele de plămâni și piept, alină catarul și curmă durerile cauzate de tuse. Curmă aprinderi de gât, răgușeli și dureri de grumazi și ferbințeli. Cu deosebire e bun contra sgâr-ciurilor de stomac și colică. Vindecă vâna de aur și curățește rinichii, dă apetit, și ajută la mistuire. S'a dovedit de leac exelent la dureri de dinți, la dinți gău-noși, la mirosul gurei folosită ca apă de dinți întărește ginjiile și gara, încetează mirosul obvenit din sto-mac în gură. Mijloc vindecător și sigur contra limbrici-ilor. Vindecă totfelul de rane, orbați, beșicii provenite din ferbințeală, unflături, negei, ursură, membre în-ghetate. În aontra durerilor de urechi e un leac ne-prețuit. — Să fie la îndemână în fiecare casă, la cazuri obvenite, mai ales la influență, coleră și alte boale.

Să scriem la:

THIERRY A. „Örangyal gyógyszer-tára“ Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn).

12 sticle mici sau 6 duble, ori 1 specială mare 5.60 K.
La comande mai mari se dă rabat cuvenit.

Singură și veritabilă ALIFIA CENTIFOLIA a lui A. THIERRY

Oprește și încetează veninarea sângelui. Face superflue orice operație. Folosește femeilor lăptătoare, ajută pornirea lapte-lui, nu să întărește pieptul. Orbațul de piept (foc viu), folo-sește la orice rani vechite, rani deschise la picioare unflatae, la caries, rani venite prin lovituri, tăieturi, îm-pușcături, strivituri, împunsături, sârobrituri, să folosește pentru îndepărtarea corpurilor streine de e. țanduri de lemn, spin, sticlă, alice, năsip, prav, etc. la creștere din corp, la corbunculus, neoplasme, chiar și contra racu-lui, vermi, putreziciune, rosături, beșicii, ori-ce arsături, rane ivite prin lungi zăcere a bolnavului, la buboale, curgere de urechi, precum și la copii mici contra oparălei etc.

Are putere vindecătoare și sigură.

2 burcane costă cor. 3-60 f. se trimite cu ramburs (Nachname).

Se capătă la: Farmacia Török József, în Budapesta precum și la mai multe farmacii din țară. În mare (engro) la Thalmayer și Seitz, la succesorii Kochmeister și la drogeria Fraților Radonovits în Budapesta. Unde nu să află depou, să se co-mande deadreptul dela farmacia

THIERRY A. Örangyal-gyógyszertára Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn.)

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Linia franceză

Linie accelerată de vapoară regulat și directă

Havre - New-York

și

KANADA

Via Basel (Schweitz) Paris.

Telegramm-adresse: TRANSAT Budapest.

Biroul: Budapesta, VII. Piața Baross nr. 15.

Telefen: József 11-97.

OSPĂTĂRIE NAȚIONALĂ, BUCUREȘTI.

Strada Academiei Nr. 21, aproape de Bulevardul Carol.

I să recomandă tuturor pasagerilor și es-cursiuniștilor din țară, cei-ce vizitează capitala București a cerceta în strada Academiei nr. 21

„Ospătăria Enache“

a compatriotului nostru Oltean, aranjată din nou cu tot confortul, două sale și o curte pațioasă, unde să poate căpăta cea mai bună și aleasă

BUCĂTĂRIE NAȚIONALĂ.

Diferite Vinuri indigene și streine.
Bere bună de Bragadiru.

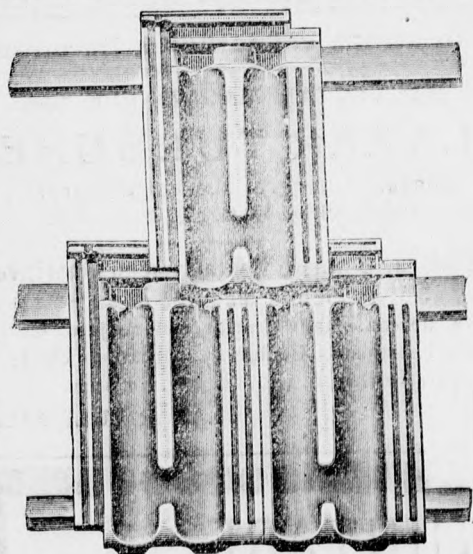
Diferite beuturi igienice și țuică curată.

Serviciu culanț. Prețuri moderate.

Cu stimă

GHEORGE CISMAȘIU

Ospătăria Națională, București.

Tigle franceze cu falz dublu de Brașov.

Var și Cement

de vânzare în mare la
Frații LICHT în Făgăraș.

(Casele farmacistului Hermann.)

Transport franco, la orice stație (gară).

Avis fraților români!

Celor ce pleacă la Brașov, sau voese a trece sau vin din Regatul român, se nu uite a cerceta

Restaurantul Nr. 5,

din strada lungă (Brașov)

al D-lui STEFAN SUCIU,

unde să oferă mâncări gustoase, beuturi bune și curate, pe lângă prețuri modeste și serviciu prompt, precum și odăi pentru călători.

Anunțuri și Reclame

se primesc cu prețuri ieftine la administra-ția foaiei „Olteanul“ în Făgăraș str. Csăki nr. 3, cu prețurile cele mai ieftine.

Cultivarea viei și manuarea vinului și mor-burile și vindecarea lor, de Daniil D. Graur, învățator și propr. de vii, absl. de cursul de vierit din Bihardioszeg și cursul de pivnițărit din Budafok. Carte aprob. și revăzută de ministrul reg. ung. de agricultură. Prețul 2 cor + porto.

Cântece din vremea veche, culese de Gh. Tulbure. Editura tipografiei C. Popp, Făgăraș. Prețul 40 fill.

Logodna dela Sfântu Ion, dramă populară în 4 acte de Augustin Szilagy, prețul 1 cor. 20 b., + porto